

بررسی دانش و معماری بیونیک برای رسیدن به معماری پایدار

مریم شمسایی¹، دکتر زینب یوسفی زاده^{2*}

1- دانشجوی کارشناسی ارشد، واحد بندرعباس، دانشگاه آزاد اسلامی، بندرعباس، ایران، mar.sh@vatanmail.ir

2- گروه معماری، واحد بندرعباس، دانشگاه آزاد اسلامی، بندرعباس، ایران

چکیده

با نگاهی گذرا به معماری در طول تاریخ بشر، ارتباط تنگاتنگ طبیعت جاندار و بی جان را می بینیم. چرا که معماری با الهام از طبیعت سعی در پایداری نمودن خود داشته و به گونه های مختلف خود را نشان داده که می توان به تقلید فرمی موجودات زنده و یا استفاده از نحوه همزیستی موجودات با طبیعت اشاره نمود. از طرفی انسان با بررسی طبیعت، تصویر بهتر از حقایق هستی و راه حل هایی برای رفع نیازها و ادامه حیاتش بدست می آورد و به علاوه طبیعت به عنوان منبعی غنی برای الهام بخشی اوست زیرا که اشکال طبیعی ذاتاً کار آمدند و طرح های کارکردی در طبیعت از نظر زیبایی شناسی خوشایند و مطلوبند. معماری پایدار فرآیندی است که می تواند تکرار شود و در کیفیت محصول نهایی تاثیرگذار باشد و بیونیک علمی است که مشکلات فنی و سازه ای را می تواند از راههای زیستی حل کرده و از الگوهای زنده الهام بگیرد. با توجه به کمبود منابع طبیعی و بحران انرژی معماران سعی در ایجاد نگرشی جدید در معماری و سازه با استفاده از علم بیونیک داشته که به عنوان معماری بیونیک مطرح کرده اند. هدف از این پژوهش بررسی دانش و معماری بیونیک و جایگاه آن در معماری برای رسیدن به معماری پایدار و هماهنگ با طبیعت است. که این فرم های طبیعی دارای مزایایی از قبیل پایداری، پویایی، رشد و تطبیق پذیری اند که یک نوع معماری پایدار و هماهنگ با طبیعت می باشد. نوع تحقیق حاضر از جنبه هدف کاربردی و از نظر ماهیت در مجموعه تحقیقات توصیفی- تحلیلی قرار میگیرد، که از طریق مطالعات کتابخانه ای به گردآوری اطلاعات و بررسی معماری بیونیک و در نتیجه پی بردن به شاخه های بیونیک و میزان سازگاری این معماری با معماری پایدار می پردازد.

واژه های کلیدی: علم بیونیک، معماری بیونیک، طبیعت، معماری پایدار